

Kazimierz Dobrzański

1934–2020

Kazimierz Bolesław Dobrzański urodził się 2 czerwca 1934 roku w Magierowie (pow. Rawa Ruska), ale od 1945 roku mieszkał w Wielkopolsce. Pochodził z Kresów, stąd niepowtarzalnie pięknie wymawiał „ł”. Był zodiakalnym Bliźniakiem i zawsze powtarzał, że jego brat bliźniak nieustannie ciągnie go do innych aktywności, dlatego musi robić więcej niż jedną rzecz naraz.

Był historykiem i ekonomistą. W 1952 roku ukończył liceum ogólnokształcące w Krotoszynie, potem studium pedagogiczne, po którym podjął pracę nauczyciela w Szkole Podstawowej w Orpiszewie, a następnie odbył zasadniczą służbę wojskową i pracował w kopalni jako żołnierz-górnik. Dopiero po pięciu latach od ukończenia liceum mógł podjąć wymarzone studia wyższe – w 1957 roku został studentem Wydziału Filozoficzno-Historycznego Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, w 1962 roku uzyskał tytuł magistra historii. Na ostatnim roku studiów historycznych, w 1961 roku, postanowił podjąć również studia ekonomiczne i został przyjęty do Wyższej Szkoły Ekonomicznej na Wydział Ogólno-Ekonomiczny, na którym 18 stycznia 1965 roku uzyskał tytuł magistra ekonomii.

Często opowiadał o czasach studenckich i wspominał je z sentymentem, ale to nie był dla niego łatwy okres, szczególnie rok, w którym studiował na dwóch uczelniach. Wprawdzie część zajęć z UAM została zaliczona na poczet studiów w WSE (między innymi wychowanie fizyczne, język rosyjski i angielski oraz główne zagadnienia filozofii marksistowskiej), ale należało jeszcze pogodzić studia z pracą zarobkową. Był asystentem w Muzeum Historii Ruchu Robotniczego w Poznaniu, likwidatorem szkół i... kelnerem. Opowiadał, że był studentem wymagającym: starszym od większości osób w grupie, zdecydowanym ukończyć oba kierunki studiów i zdobyć jak najwięcej wiedzy.

Karierę naukową rozpoczął na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza, najpierw w Katedrze Ekonomii Politycznej, potem w Katedrze Nauk Ekonomicznych, ale jednocześnie coraz bardziej współpracował z drugą bliską mu uczelnią, czyli Wyższą Szkołą Ekonomiczną. Dyskusje naukowe z prof. Stanisławem Smolińskim, promotorem pracy magisterskiej, doprowadziły Kazimierza Dobrzańskiego do przygotowania rozprawy doktorskiej zatytułowanej *Problemy zatrudnienia w sezonowym*

przemysle spozywczym w Polsce w latach 1961–1971 (na przykladzie przemyslu ziemniaczanego). Promotorem dysertacji byl prof. Smoliński, a stopien doktora nauk ekonomicznych zostal nadany uchwala Rady Wydzialu Ekonomiki Produkcji 25 czerwca 1973 roku. Od tego momentu zwiazki z ekonomia i Wyzsza Szkola Ekonomiczna stawaly sie coraz mocniejsze, a udzial w projektach badawczych i konferencjach naukowych coraz czestszy. W efekcie 1 wrzesnia 1982 roku Kazimierz Dobrzański przeszedl na zasadzie porozumienia zakladow pracy z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza do Akademii Ekonomicznej w Poznaniu. Prace badawczo-dydaktyczna podjal na Wydziale Planowania i Zarzadzania w Instytucie Organizacji i Zarzadzania, w Zakladzie Projektowania Systemow Zarzadzania (potem Wydzial Zarzadzania, Katedra Systemow i Technik Zarzadzania). Stopien naukowy doktora habilitowanego uzyskal 18 grudnia 1992 roku uchwala Rady Wydzialu Ekonomii, zatwierdzona przez Centralna Komisje ds. Tytulou Naukowego i Stopni Naukowych 31 maja 1993 roku, na podstawie dorobku naukowego, w tym przede wszystkim rozprawy habilitacyjnej *Zatrudnienie w uslugach spolecznych. Aspekty organizacyjno-ekonomiczne*. W 1997 roku rektor Akademii Ekonomicznej w Poznaniu powolal go na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Zainteresowania badawcze Profesora Dobrzańskiego ewoluowaly w miare uplywu czasu od rozwoju przemyslu i zatrudnienia, organizacji i zarzadzania, przez teorię i zmiany strukturalno-organizacyjne w zatrudnieniu, zarzadzanie kadrami i personelem, nastepnie uslugi niematerialne, funkcjonowanie jednostek non profit, w tym jednostek opieki zdrowotnej, po funkcjonowanie instytucji kultury i rynek sztuki wspolczesnej. W slad za zainteresowaniami badawczymi pojawialy sie nowe przedmioty wykadowe prowadzone przez Profesora: metody i techniki modelowania organizacji, nauka o przedsiebiorstwie, ekonomika i organizacja przedsiebiorstw, organizacja i zarzadzanie instytucjami niedochodowymi, zarzadzanie kadrami i personelem. Wspolnym elementem tych roznorodnych watkow byly aspekty miękke, spoleczne, ludzkie, mniej materialne, uslugowe.

Byl pedagogiem z powolania, lubianym i szanowanym przez studentow, ktorzy uznawali go za mistrza dydaktyki akademickiej. Jako nauczyciel byl doskonałym promotorem prac dyplomowych, w tym ponad 200 prac magisterskich i 2 doktorskich: Barbary Woźniak (*Uwarunkowania wewnetrzne zmian w zarzadzaniu przedsiebiorstwami przemyslu spozywczego*) i Magdaleny Szumskiej (*Zarzadzanie zasobami ludzkimi przez coaching w polskich szpitalach*).

Bardzo czesto pelnil funkcje o charakterze opiekuńczo-wychowawczym, między innymi byl opiekunem Domu Studenckiego „Feniks”, opiekunem grupy studentow I roku. Profesor Dobrzański angazowal sie organizacyjnie w komisjach senackich i wydzialowych, pracowal takze jako ekspert akredytacyjny dla kierunku zarzadzanie i marketing. Za dzialalnosc zawodowa zostal odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Zlotym i Srebrnym Krzyżem Zaslugi.

Profesor Dobrzański był pracownikiem naszej Uczelni do końca czerwca 2009 roku. Przez cały okres aktywności zawodowej podejmował współpracę również z innymi uczelniami. Poza wcześniejszą pracą na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza od 1993 roku pracował na Politechnice Koszalińskiej, w której w latach 1994–2003 był kierownikiem Katedry Organizacji i Zarządzania w Instytucie Zarządzania i Marketingu. Nieustannie poszukiwał różnorodności, co miało odzwierciedlenie w licznych innych aktywnościach, głównie dydaktycznych. W latach 1994–2004 był zatrudniony w Centralnym Ośrodku Szkolenia Straży Granicznej w Koszalinie, pracował w Wyższej Szkole Umiejętności Społecznych w Poznaniu, Wyższej Szkole Logistyki w Poznaniu, Europejskiej Wyższej Szkole Biznesu w Poznaniu i Wyższej Szkole Zarządzania i Bankowości w Poznaniu. Zróżnicowane doświadczenie zawodowe było bardzo widoczne w jego podejściu do świata i ludzi, pełnego zrozumienia dla różnych potrzeb i poglądów.

W recenzjach dorobku i opiniach o osiągnięciach Profesora zwracano uwagę na wielowątkowość i różnorodność jego zainteresowań dydaktycznych i naukowo-badawczych. Kazimierz Dobrzański był oazą spokoju i życzliwości, nigdy nikomu nie powiedział złego słowa, nigdy nie dał się sprowokować do nieprzyjemnej reakcji, w jego towarzystwie nikt nigdy nie czuł się źle. Kiedy po jego kolokwium habilitacyjnym jeden z profesorów biorących w nim udział powiedział, że on to wszystko, o czym przeczytał w książce habilitacyjnej, wiedział już dawno, Profesor Dobrzański ze stoickim spokojem i nieodłącznym delikatnym uśmiechem odpowiedział, że to świetna wiadomość i on się bardzo cieszy, że mógł tę jego wiedzę ugruntować swoimi badaniami.

Profesor Kazimierz Dobrzański zmarł 10 kwietnia 2020 roku. Został pochowany na Cmentarzu Miłostowo w Poznaniu.

Beata Skowron-Mielnik